

Digníssimes autoritats, guardonats, familiars i amics seus, senyores i senyors, siau tots benvinguts a aquest acte de celebració del Dia de les Illes Balears.

Miquel Fluxà Rosselló, Medalla d'Or de la Comunitat, i els premiats amb el Ramon Llull: Bartomeu Bestard, Escolania de Blauets de Lluc, ASIMA, Teatre Principal de Maó, representants de la moda Adlib, Josep Planells, Jaume Ensenyat, familiars de Pau Seguí i representants dels veïns del Pilar de Formentera. Moltes gràcies.

Sou els vertaders protagonistes d'aquesta cerimònia. Per això, el principi inevitable de tot allò que avui vull dir aquí.

Per damunt de tot, avui celebrem allò que som, celebrem la nostra identitat, la nostra cultura, els nostres costums, les nostres tradicions. Celebrem el nostre passat, el nostre present i també el nostre futur.

Les dificultats donen la vertadera mesura d'una societat. I vivim en una època de moltes dificultats. Una època injusta amb la majoria, que ha posat en perill la sostenibilitat del nostre sistema i que ha agreujat situacions de desigualtat, però que alhora ha servit per donar una mostra del valor de la societat balear.

Avui el problema està diagnosticat i el tractament comença a donar resultats. No hi ha cap dubte a l'hora d'afirmar que ja estam en el camí de la recuperació. Balears camina destacada en l'àmbit espanyol i europeu per aquesta senda. Gràcies, sense cap dubte, a l'esforç de tots els seus ciutadans. Perquè cap govern no surt de la crisi. De la crisi, en surten els pobles, les societats, amb l'esforç de les persones.

Sempre he cregut que el coratge amb què algú afronta els problemes influeix decisivament en les probabilitats de solucionar-los. Sempre he preferit veure el tassó mig ple, no mig buit. Avui tenim dades objectives que ens animen a afirmar que estam sortint de la crisi.

Entre tots hem de saber traslladar a la societat que és ben cert que hi ha motius per a l'esperança. No parl d'il·lusions, parl de l'esperança d'un poble que vol deixar als nostres infants i joves una societat millor, més justa i més lliure. Una societat a la qual no es pot llevar aquesta esperança, que neix del seu propi esforç.

En aquest entorn de celebració, d'alegria, d'esperança en el futur, no podem oblidar-nos, ni per un moment, de tots aquells ciutadans de la nostra comunitat que encara estan a l'atur. El Govern treballa de valent perquè puguin recuperar els seus projectes vitals.

La història de la nostra terra, la història dels mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs, és un clar exemple de superació, d'adaptació a les circumstàncies noves i sobrevingudes. Sempre per aprendre i avançar.

El nostre passat contenia en si mateix la que seria la resposta com a poble davant d'un nou repte, com és superar la crisi. El nostre passat ens recorda constantment que sabem adaptar-nos a les noves circumstàncies, i diu que sabem fer-ho aprenent i afegint valor al que som. El nostre passat diu que mai no hem deixat de créixer i d'enriquir-nos com a poble. La nostra història explica que no hi ha repte que no puguem superar.

Mossèn Costa i Llobera va escriure l'any 1906 un poema anomenat "Himne de la solidaritat catòlica de Mallorca", que en la seva darrera estrofa diu:

*Lluitem !! Les nostres paumes
fan signe de victòria
Lluitem !! La nostra història
be ho mana en cada full
Damunt l'escut dels Jaumes
la glòria ens il·lumina
d'Alonso i Catalina
i l'inclit Ramón Lull*

Per això, si hagués de donar un motiu pel qual som optimista per al present i el futur d'aquesta Comunitat, no dubtaria un moment a dir que podem fer-ho gràcies a les persones d'aquesta terra. Gràcies a allò que som. En definitiva, per tot allò que avui celebrem, per aquesta gran herència que passa de generació en generació, que ens dóna tant i alhora ens responsabilitza tant.

Fa 31 anys que es va aprovar l'Estatut d'autonomia de la nostra Comunitat. L'1 de març de 1983 va marcar un moment històric que va posar de manifest la voluntat dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera d'unir el seu destí històric i constituir-se en comunitat autònoma.

Des de llavors, tots els que hem tingut la responsabilitat de governar la nostra Comunitat ens hem fixat com a objectiu consolidar més i més la nostra unitat, enfortint allò que ens uneix i que ens fa a tots part del mateix. La unitat és, sens dubte, un valor que ens permet arribar junts on mai no arribaríem per separat. Ens permet tenir junts el que cada un de nosaltres no podria mantenir per separat. La unitat, senzillament, ens fa millors.

Per això, no vull deixar d'agrair avui als presidents dels consells de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera —a Maria Salom, a Santiago Tadeo, a Vicent Serra i a Jaume Ferrer—, respectivament, el fet d'haver assolit un acord sobre la Llei de finançament dels consells insulars.

Un acord que estava pendent des de 2007 i que ara s'ha pogut assolir. Perquè és un d'aquests mecanismes que, sense cap dubte, contribueix a la unitat, tan indispensable per a allò que, com a poble, tenim per davant.

I els don les gràcies especialment perquè amb acords com aquest han demostrat que més enllà de la responsabilitat insular de cada un d'ells, han atès de manera solidària a allò que la Comunitat Autònoma necessitava.

Han contribuït a establir un sistema més fort, més just i solidari, que reafirma la unió i apunta a un futur millor. I ho han fet prescindint cada un d'ells de les seves legítimes aspiracions, atenent a un bé més gran.

Si s'hi fixen, estam parlant d'una cosa similar a allò que des de la nostra Comunitat reclamam al Govern d'Espanya. Un sistema més just amb els nostres ciutadans, un sistema que ens faci més forts i que respongui a la nostra solidaritat.

Els ciutadans de les Illes Balears som solidaris. El gran esforç que hem fet per tirar endavant fa que ara, quan entreveim la llum al final del túnel, parlem d'un sistema que també sigui just amb la nostra solidaritat.

No es tracta de voler res més que els altres. Els ciutadans de Balears no volem privilegis. Es tracta, insistesc, d'un sistema més just, que tengui com a únic referent les persones, que són i han de ser l'eix central de qualsevol acció política.

Un sistema que iguali els serveis i que no permeti desigualtats, especialment si parlem dels pilars del nostre model del benestar: sanitat, educació i serveis socials.

Un ciutadà de les Illes Balears ha de disposar dels mateixos serveis i prestacions que un ciutadà de qualsevol de les altres comunitats autònomes espanyoles, una cosa que no passa en matèria de transports, de connectivitat aèria, per posar un exemple que ens preocupa i molt. Aquest cost de la insularitat s'ha de corregir i se l'ha d'incloure en el Règim Especial de Balears que hem de negociar ara.

Igualment, qualsevol ciutadà de qualsevol comunitat autònoma espanyola ha de poder tenir els mateixos serveis i prestacions que un ciutadà de les Illes Balears. Així enfortirem el país.

Ningú no ha de veure una amenaça en la construcció d'un sistema més just. La conseqüència lògica d'aquest sistema més just de què parlem serà una cohesió molt millor. Serà un futur millor. Les Illes Balears estan ben integrades a Espanya i a Europa.

Avui, aprofitant aquest acte, vull reiterar que aquest Govern continua fent feina pels ciutadans i per als ciutadans de les nostres illes on sigui i davant qui sigui. Parlem del sistema de finançament o d'unes prospeccions que no volem. No les volem ni a Mallorca, ni a Menorca, ni a Eivissa, ni a Formentera. No volem prospeccions a les Illes Balears.

Però per justes, necessàries i legítimes que siguin les nostres reclamacions, avui no han de ser les protagonistes d'aquesta celebració.

Avui els protagonistes són els guardonats i la societat balear, que és qui realment els rendeix avui un merescut homenatge.

Com a president del Govern, aquest és un dels actes més sentits en què cada any participo. Per la qualitat i grandesa de les persones homenatjades i pel bon símptoma que representa que una societat sàpiga posar l'atenció de tots, durant uns dies, en els seus bons exemples.

Hem de mostrar, a tothom, les bones referències que tenim. Hem de saber mostrar el millor de nosaltres, perquè els mals exemples, que n'hi ha, ja tenen massa notorietat.

Totes les persones que avui han estat distingides són, sense excepció, bons exemples. Són una referència, un model, cada un d'ells en el seu àmbit d'actuació. Han estat guardonats pel que fan i per com ho fan, pels seus valors, per les seves idees, per la seva feina, pel seu esforç, per la seva generositat. Per, en definitiva, contribuir a millorar la nostra societat.

Per això, abans de donar-los l'enhorabona a tots i a cada un d'ells, els vull donar les gràcies.

Vull donar-li les gràcies a Miquel Fluxà Rosselló, Medalla d'Or de la Comunitat, per la seva contribució al desenvolupament econòmic, social i empresarial a les Illes Balears.

Coneixem la trajectòria professional de Miquel Fluxà, i no relataré l'històric empresarial i els nombrosos mèrits amb què ha estat reconegut.

Però sí que vull destacar que és un empresari mereixedor de la medalla avui vespre perquè estic segur que tots els ciutadans de les Illes Balears estam orgullosos d'allò que ell representa.

L'esforç per la feina ben feta, la visió de futur i la imaginació, requisits que són necessaris per mantenir sempre la il·lusió per continuar endavant i per superar les dificultats amb creativitat i visió empresarial. Gràcies, Miquel, perquè, sense pretendre-ho, la teva feina és motiu d'admiració i d'estudi de tants joves, que es formen avui mateix a les Illes Balears fixant-se en les teves experiències.

Vull donar les gràcies també a tots i cada un dels premis Ramon Llull d'enguany.

A Bartomeu Bestard, per la seva tasca per consolidar les relacions entre els Estats Units i les nostres illes, i per la seva apassionada feina per donar a conèixer la vida i el llegat de Juníper Serra. Els que el coneixem, que som molts, no podem deixar d'admirar la seva energia, la seva experiència i la passió que dedica a tot allò que fa. La seva forma peculiar de fomentar la cordialitat en les relacions institucionals serà sempre un exemple que hem de recordar i imitar.

A l'Escolania dels Blauets de Lluç, per ser una referència cultural i musical durant vuit segles, i per ser-ho des de l'esperit del nostre col·lectiu. L'Escolania és la suma de les experiències que ja s'han viscut i de les que encara s'han de viure, l'esforç i la constància per mantenir viva la música i la veu de la nostra història, amb afecte i alegria, però també amb la serietat amb què cada *blauet* intenta millorar cada dia.

A ASIMA, pels seus cinquanta anys al servei del desenvolupament industrial de la nostra Comunitat, des de Mallorca. Innovar mai no resulta fàcil d'explicar i els seus fundadors varen aconseguir fer-se entendre, donant solucions noves, com la creació del polígon o la seva contribució a la unió empresarial.

Al Teatre Principal de Maó, el teatre d'òpera més antic d'Espanya, amb 185 anys, una vertadera referència cultural a Menorca. I, amb tots els respectes a la resta de candidatures, esper que Medalla d'Or de les Belles Arts pròximament.

A Pau Seguí, guardó que li arriba a títol pòstum, amb el qual li agraïm tot el que va fer pel desenvolupament econòmic i empresarial de Menorca, des de l'associacionisme, des de PIME. Una persona que va transmetre tenacitat i energia, i aconseguí consolidar l'entitat empresarial per excel·lència a la seva terra. Menorca mira cap al futur gràcies a grans professionals i empresaris, i avui és just reconèixer que, en gran part, també és gràcies a persones com Pau Seguí.

A la moda Adlib, per la seva gran contribució a la promoció internacional d'Eivissa. La seva marca, el blanc, la seva qualitat i la seva creativitat ens enorgulleixen a tots i ens fa sentir una mica eivissencs a tots els ciutadans de les Illes Balears. La moda Adlib és molt més que moda, és un segell de la nostra imaginació, que, al costat d'una feina ben feta, possibilita que no hi hagi fronteres per a les nostres creacions.

A Josep Planells, *Pep Negre*, per la seva aportació a la cultura de les Pitiüses. La seva poesia es transmetrà, n'estic ben segur, de generació en generació, però també la seva manera de relacionar-se amb els altres, no només a través de la seva tasca pastoral, sinó també en tots els àmbits en els quals ha desenvolupat la seva vida.

Als Veïns del Pilar de Formentera, per la seva trajectòria a favor de la recuperació del patrimoni cultural i tradicional de l'illa. Els nostres infants i joves a Formentera coneixen i han après a estimar els nostres costums, des dels jocs tradicionals fins a les gloses, passant per l'elaboració de les receptes dels padrins, i tot això gràcies a la tasca constant i cuidada dels veïns del Pilar.

I, finalment, a Jaume Ensenyat, pel seu esperit emprenedor en l'àmbit del turisme. La seva trajectòria professional demostra que és possible, amb tenacitat i dedicació, el desenvolupament econòmic i social d'un municipi, apostant per un futur que no deixa de costat el passat, sinó al contrari, aposta pel nostre llegat cultural com l'atractiu més gran.

És per a mi, com a president del Govern de les Illes Balears, un verdader motiu d'orgull celebrar durant aquests dies tot allò que som. Per això, vull animar la societat a participar en totes les activitats previstes en el programa d'actes sent conscients que allò que som ho construïm cada dia.

Molts d'anys i que passeu un bon Dia de les Illes Balears.